

тут острови горять щовечора
тоді
вихоплюються з піни моря
крикливі метушливі зграї мев
і срібні овочі тяжать в саду
де зріє тиша під крильцем бджоли
чуйні дерева засинають
у лопотанні листя
тривожно трохи неспокійні
у хрускоті кори
і знов
ми зустрічаємось запізно
на грані завтрішнього та
забутого
мов нечутливі мов безпам'ятні
а острови горять до ранку.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.